
MARNOTRACTWO (1) *sb n*

G sg marnotrąctwa.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Lekkomyślne trwonienie swych majątności, rozrzutność [czyje]:

*Szereg: »marnotractwo i zbytki«: Pohámuyemy iedno lámych siebie/ márnítractwá íwego y zbytkow íwych/ ták w iedzeniu/ w píciu/ iáko y w drogich ítroiách/ w chowáníu sílu íług niepotrzebnych/ koni/ myślíftwá/ y inízych rzeczy bez miáry. *VotSzl C4.**

Synonimy: marnotrawnóść, marnotrawstwo.

Cf [MARNOTRATA], MARNOTRATNOŚĆ

ZCh